

Száguldás Fényes Vágyakon

Edda Müvek

Azt mondják körülöttem: – Nahát, neked véged!
Befűznek, felcsavarnak, de te nem is érzed.
A véred százezerrel száguld, rohan, éget,
Az ilyen lángolás már nem is érhet véget.

S ha mindez túl sok, vagy túl kevés érte,
Ráteszünk egy lapáttal, hogy mindenki értse.

Száguldás fényes vágyakon,
Száguldás, én már csak magamtól félek.

Száguldás, most még jó nagyon.
Száguldás, még egy kis időt kérek!
Szeretlek látni ölelés előtt és közben,
A gyönyör pillanatát osszuk meg örökre!
Szeretem nézni, ha már kisimult az arcod,
Bárhogy is remélik, nem adom fel a harcot.

Veled a sötétség is makulátlan tiszta,
Nem kell, hogy vigyázzanak ránk,
De amit most kérsz, lehet hogy én is,
Én is épp ezt akarom.